

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/50/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8718010044
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8718010044.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a Mgr. Iva Maruščáka na verejnom zasadnutí konanom dňa 13.02.2020, v trestnej veci proti obžalovanému I. I., pre pokračovací zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 4 Tr. zákona a iné, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/4/2018 zo dňa 23.04.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/4/2018 zo dňa 23.04.2018 bol obžalovaný I. I., nar. XX.XX.XXXX E. C., trvale bytom C., A.. I. S. T. XXXX/XX, prechodne bytom a adresa na doručovanie G., A. L. X, uznaný vinným v bode I. z pokračovacieho zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 4 Tr. zákona a v bode II. z pokračovacieho prečinu nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

- v bode I. - ako konateľ spoločnosti European Staffing, s.r.o., IČO 43 815 782, so sídlom Nám. Sv. Egídia 3633/44, Poprad, zabezpečil v roku 2012 a 2013 na Daňovom úrade Prešov, pobočka Poprad, podanie jednotlivých daňových priznaní k dani z pridanej hodnoty (ďalej len DPH) za zdaňovacie obdobia máj 2012 až január 2013, v ktorých si spoločnosť European Staffing, s.r.o. priznala vlastnú daňovú povinnosť, a to konkrétne v daňovom priznaní podanom - za máj 2012 dňa 25.06.2012 vlastnú daňovú povinnosť vo výške 47.536,87 eur, splatnú dňa 25.06.2012, kde však túto v lehote splatnosti neodviedol napriek tomu, že odberateľmi mu bola uhradená DPH v lehote splatnosti vo výške 31.474,72 eur, - za jún 2012 dňa 25.07.2012 vlastnú daňovú povinnosť vo výške 48.257,40 eur, splatnú dňa 25.07.2012, kde však túto v lehote splatnosti neodviedol napriek tomu, že odberateľmi mu bola uhradená DPH v lehote splatnosti vo výške 36.506,92 eur, - za júl 2012 dňa 22.08.2012 vlastnú daňovú povinnosť vo výške 48.145,79 eur, splatnú dňa 27.08.2012, kde však túto v lehote splatnosti neodviedol napriek tomu, že odberateľmi mu bola uhradená DPH v lehote splatnosti vo výške 43.312,58 eur, - za august 2012 dňa 25.9.2012 vlastnú daňovú povinnosť vo výške 55.057,72 eur, splatnú dňa 25.09.2012, kde však túto v lehote splatnosti neodviedol napriek tomu, že odberateľmi mu bola uhradená DPH v lehote splatnosti vo výške 33.611,49 eur, - za september 2012 dňa 25.10.2012 vlastnú daňovú povinnosť vo výške 61.051,58 eur, splatnú dňa 25.10.2012, kde však v lehote splatnosti odviedol len sumu vo výške 30.000,- eur, pričom odberateľmi mu bola uhradená DPH v lehote splatnosti vo výške 44.067,27 eur a teda zvyšnú časť DPH vo výške 14.067,27 eur neodviedol, - za október 2012 dňa 26.11.2012 vlastnú daňovú povinnosť vo výške 61.450,63 eur, splatnú dňa 26.11.2012, kde však v lehote splatnosti odviedol len sumu vo výške 28.000,- eur, pričom odberateľmi mu bola uhradená DPH v lehote splatnosti vo výške 55.300,32 eur a teda zvyšnú časť DPH vo výške 27.300,32 eur neodviedol, - za november 2012 dňa 27.12.2012 vlastnú daňovú povinnosť vo výške 55.153,84 eur, splatnú dňa 27.12.2012, kde však túto v lehote splatnosti neodviedol napriek tomu, že odberateľmi mu bola uhradená DPH v lehote splatnosti vo výške 46.411,72 eur, - za december 2012 dňa 25.01.2013 vlastnú daňovú povinnosť vo výške 40.365,21 eur, splatnú dňa

25.01.2013, kde však v lehote splatnosti odviezol len sumu vo výške 25.000,- eur, pričom odberateľmi mu bola uhradená DPH v lehote splatnosti vo výške 39.294,92 eur a teda zvyšnú časť DPH vo výške 14.294,92 eur neodviezol, - za január 2013 dňa 25.2.2013 vlastnú daňovú povinnosť vo výške 48.887,82 eur, splatnú dňa 25.02.2013, kde však v lehote splatnosti odviezol len sumu vo výške 38.887,82 eur, pričom odberateľmi mu bola uhradená DPH v lehote splatnosti vo výške 44.068,44 eur a teda zvyšnú časť DPH vo výške 5.180,62 eur neodviezol, kde

takto v lehote splatnosti odviezol DPH spolu vo výške 93.000,- eur a zvyšnú časť vlastnej daňovej povinnosti DPH vo výške spolu 252.160,56 eur po podaní daňových priznaní v lehote splatnosti neodviezol aj napriek tomu, že priznané príjmy DPH na výstupe boli spoločnosti European Staffing, s.r.o. odberateľmi v čiastočnej výške uhradené a spoločnosť European Staffing, s.r.o. mala dostatok financií na to, aby tieto daňové povinnosti v lehote splatnosti uhradila, čím takto došlo k zadržaniu a neodvedeniu splatnej dane z pridanej hodnoty spolu vo výške 252.160,56 eur do štátneho rozpočtu SR,

- v bode II. - ako konateľ spoločnosti European Staffing, s.r.o., IČO 43 815 782, so sídlom Nám. Sv. Egídia 3633/44, Poprad, zabezpečil v roku 2012 a 2013 na Daňovom úrade Prešov, pobočka Poprad, podanie jednotlivých daňových priznaní k dani z pridanej hodnoty (ďalej len DPH) za zdaňovacie obdobia apríl 2012 až január 2013, v ktorých si spoločnosť European Staffing, s.r.o. priznala vlastnú daňovú povinnosť, a to konkrétne v daňovom priznaní podanom - za apríl 2012 dňa 25.05.2012 vlastnú daňovú povinnosť vo výške 41.496,06 eur, splatnú dňa 25.05.2012, pričom odberateľmi mu bola uhradená DPH v lehote splatnosti vo výške 37.881,51 eur, kde však v lehote splatnosti odviezol len sumu vo výške 41.492,82 eur a zvyšnú časť DPH vo výške 3,24 eur v lehote splatnosti nezaplatil, - za máj 2012 dňa 25.06.2012 vlastnú daňovú povinnosť vo výške 47.536,87 eur, splatnú dňa 25.06.2012, pričom odberateľmi mu bola uhradená DPH v lehote splatnosti vo výške 31.474,72 eur, ktorú však neodviezol a zvyšnú časť DPH vo výške 16.062,15 eur v lehote splatnosti nezaplatil, - za jún 2012 dňa 25.07.2012 vlastnú daňovú povinnosť vo výške 48.257,40 eur, splatnú dňa 25.07.2012, pričom odberateľmi mu bola uhradená DPH v lehote splatnosti vo výške 36.506,92 eur, ktorú však neodviezol a zvyšnú časť DPH vo výške 11.750,48 eur v lehote splatnosti nezaplatil, - za júl 2012 dňa 22.08.2012 vlastnú daňovú povinnosť vo výške 48.145,79 eur, splatnú dňa 27.08.2012, pričom odberateľmi mu bola uhradená DPH v lehote splatnosti vo výške 43.312,58 eur, ktorú však neodviezol a zvyšnú časť DPH vo výške 4.833,21 eur v lehote splatnosti nezaplatil, - za august 2012 dňa 25.09.2012 vlastnú daňovú povinnosť vo výške 55.057,72 eur, splatnú dňa 25.09.2012, pričom odberateľmi mu bola uhradená DPH v lehote splatnosti vo výške 33.611,49 eur, ktorú však neodviezol a zvyšnú časť DPH vo výške 21.446,23 eur v lehote splatnosti nezaplatil, - za september 2012 dňa 25.10.2012 vlastnú daňovú povinnosť vo výške 61.051,58 eur, splatnú dňa 25.10.2012, pričom odberateľmi mu bola uhradená DPH v lehote splatnosti vo výške 44.067,27 eur, kde z tejto sumy v lehote splatnosti odviezol len sumu vo výške 30.000,- eur, vybratú DPH vo výške 14.067,27 eur neodviezol a zvyšnú časť DPH vo výške 16.984,31 eur nezaplatil, - za október 2012 dňa 26.11.2012 vlastnú daňovú povinnosť vo výške 61.450,63 eur, splatnú dňa 26.11.2012, pričom odberateľmi mu bola uhradená DPH v lehote splatnosti vo výške 55.300,32 eur, kde z tejto sumy v lehote splatnosti odviezol len sumu vo výške 28.000,- eur, vybratú DPH vo výške 27.300,32 eur však neodviezol a zvyšnú časť DPH vo výške 6.150,31 eur nezaplatil, - za november 2012 dňa 27.12.2012 vlastnú daňovú povinnosť vo výške 55.153,84 eur, splatnú dňa 27.12.2012, pričom odberateľmi mu bola uhradená DPH v lehote splatnosti vo výške 46.411,72 eur, ktorú však neodviezol a zvyšnú časť DPH vo výške 8.742,12 eur v lehote splatnosti nezaplatil, - za december 2012 dňa 25.01.2013 vlastnú daňovú povinnosť vo výške 40.365,21 eur, splatnú dňa 25.01.2013, pričom odberateľmi mu bola uhradená DPH v lehote splatnosti vo výške 39.294,92 eur, kde z tejto sumy v lehote splatnosti odviezol len sumu vo výške 25.000,- eur, vybraté DPH vo výške 14.294,92 eur neodviezol a zvyšnú časť DPH vo výške 1.070,29 eur nezaplatil, - za január 2013 dňa 25.02.2013 vlastnú daňovú povinnosť vo výške 48.887,82 eur, splatnú dňa 25.02.2013, pričom odberateľmi mu bola uhradená DPH v lehote splatnosti vo výške 44.068,44 eur, kde z tejto sumy v lehote splatnosti odviezol len sumu vo výške 38.887,82 eur, vybratú DPH vo výške 5.180,62 eur neodviezol a zvyšnú časť DPH vo výške 4.819,38 eur nezaplatil, teda v lehote splatnosti DPH za jednotlivé zdaňovacie obdobia nezaplatil DPH spolu vo výške 91.861,72 eur i napriek tomu, že spol. European Staffing, s.r.o. mala dostatok finančných prostriedkov a mohla tieto daňové povinnosti v lehote splatnosti DPH uhradiť, čím došlo k nezaplateniu splatnej DPH vo výške 91.861,72 eur v prospech štátneho rozpočtu SR.

Za to mu okresný súd uložil podľa § 277 ods. 4 Tr. zákona, s použitím § 41 ods. 1 Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, § 36 písm. j), písm. l) Tr. zákona, § 37 písm. h) Tr. zákona, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona mu výkon trestu podmienične odložil a zároveň uložil probačný dohľad nad jeho správaním.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona mu určil skúšobnú dobu vo výmere 5 rokov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 6 Tr. zákona mu zároveň uložil trest zákazu činnosti vykonávať funkciu štatutárneho zástupcu obchodných spoločností vo výmere 8 rokov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. g) Tr. zákona mu zároveň uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu so zameraním na ekonomickú a podnikateľskú činnosť konateľov a iných štatutárnych zástupcov obchodných spoločností.

Proti tomuto rozsudku, ale len proti výroku o treste, podal v neprospech obžalovaného písomne v zákonnej lehote okresný prokurátor odvolanie, v ktorom uviedol, že podľa jeho názoru okresný súd nesprávne vyhodnotil skutočnosti, o ktoré oprel svoje rozhodnutie o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby podľa § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zákona a poukazoval na to, že trestná sadzba uvedená v § 277 ods. 4 Tr. zákona predmetného zločinu odráža nebezpečnosť konania páchatel'a a zdôrazňuje potrebu individuálnej, ale aj generálnej prevencie trestu, a to bez ohľadu na to, či ide zatiaľ o netrestaného páchatel'a alebo o tzv. recidivistu. Namietal, že okresný súd nekonkretizoval, ktoré konkrétne okolnosti daného prípadu majú taký charakter, aby odôvodňovali využitie inštitútu mimoriadneho zníženia trestnej sadzby, pričom podľa názoru odvolateľa samotná skutočnosť, že obžalovaný v lehotách splatnosti vykonal nejaké čiastočné úhrady ešte neznamenala, že postupoval nad rámec svojich povinností, lebo v prípade DPH ako nepriamej dane sa nejedná o finančné prostriedky, ktoré patria obchodnej spoločnosti, ale jedná sa o daň, ktorá patrí štátu, a preto je platiteľ dane povinný tieto finančné prostriedky odvieť do štátneho rozpočtu. Podľa odvolateľa, v prípravnom konaní pritom bolo jednoznačne preukázané, že obchodná spoločnosť obžalovaného väčšinu DPH síce reálne prijala v lehote splatnosti, no túto neodviedla daňovému úradu. Odvolateľ poukázal na spôsobený následok v podobe nezaplatenej DPH v sume prevyšujúcej 300.000,- eur, a to aj po čiastočných úhradách, a táto skutočnosť podľa názoru odvolateľa negovala úvahy súdu o tom, že konanie obžalovaného už nepredstavovalo také nebezpečenstvo, ktoré by si vyžadovalo prísnejší postih.

Okrem toho, podľa okresného prokurátora, v prejednávanej veci nebolo porušené právo obžalovaného na prejednanie veci v primeranej lehote, pričom poukázal na dobu spáchania trestnej činnosti, dobu od začatia trestného stíhania, dobu od vznesenia obvinenia a dobu konania pred súdom a dodal, že počas času, ktorý plynul od spáchania skutku do vznesenia obvinenia boli plynule vykonávané procesné úkony na ustálenie skutkového stavu tak, aby bolo možné s čo najväčšou pravdepodobnosťou určiť páchatel'a skutkov, kde niektoré procesné úkony boli vykonávané cestou dožiadaní do Belgicka a bolo vykonané aj rozsiahle znalecké dokazovanie za účelom ustálenia skutku, pričom bola preverovaná obhajoba obžalovaného v záujme zachovania práva obžalovaného na obhajobu a v záujme dodržania zásady trestného konania uvedenej v § 2 ods. 10 Tr. poriadku.

Podľa odvolateľa ani pomery obžalovaného nedosahovali taký zvláštny význam, aby odôvodňovali mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody, či už sa jedná o zdravotný stav obžalovaného, napr. chorobu alebo osobný status obžalovaného, napr. starostlivosť o početnú, inak nezabezpečenú rodinu s malými deťmi, pričom skutočnosť, že bezúhonný páchatel' sa prizná pod ťarchou dôkazov by pri zohľadnení aj ďalších okolností skutku mohlo byť len dôvodom na uloženie trestu odňatia slobody na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

V podstate na základe týchto dôvodov okresný prokurátor navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a sám rozhodol.

Na základe takto podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom

na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. V prejednávanej veci, keďže obžalovaný urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku a bol poučený podľa § 257 ods. 5 Tr. poriadku, len pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku a zistil, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Krajský súd v Prešove pôvodne v odvolacom konaní rozhodol rozsudkom zo dňa 07.02.2019 sp. zn. 8To/27/2018, keď podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Tr. poriadku zrušil predmetný rozsudok okresného súdu vo výroku o treste a na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku obžalovanému podľa § 277 ods. 4 Tr. zákona, s použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zákona per analogiam a s použitím § 41 ods. 1 Tr. zákona uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov a 8 mesiacov. Pre výkon tohto trestu krajský súd obvineného podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 6 Tr. zákona, krajský súd zároveň uložil obvinenému trest zákazu činnosti vykonávať funkciu zástupcu obchodných spoločností na dobu 6 rokov. Rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Tdo/31/2019 zo dňa 31.07.2019 v rámci dovolania podaného obžalovaným bol tento rozsudok krajského súdu, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo ich zrušením, stratili podklad, zrušené v celom rozsahu a krajskému súdu bolo prikázané, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

V posudzovanej trestnej veci bolo, podľa názoru krajského súdu, pred súdom prvého stupňa vykonané dokazovanie v podstate v takom rozsahu, ako to bolo v zmysle ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. poriadku, pri rešpektovaní zásady kontradiktórnosti pre správne zistenie skutkového stavu, nevyhnutné. Dokazovanie bolo odvolacím súdom doplnené len o aktuálne listinné dôkazy k pomerom obžalovaného.

Z predloženého spisu vyplynulo, že okresný súd postupom podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o vine zo spáchania predmetných skutkov. Podľa sobášneho listu dňa 20.10.2018 uzavrel manželstvo. Vo výpise z evidencie priestupkov má obžalovaný zaznamenané len priestupky nesúvisiace s predmetnou trestnou činnosťou, a to priestupky v doprave. Podľa odpisu registra trestov doposiaľ nebol odsúdený. V priebehu dokazovania bolo zistené, že obžalovaný sa s daňovým úradom snažil už v prípravnom konaní uzatvoriť dohody o splatení daňového nedoplatku, avšak správca dane na túto jeho snahu nereagoval, pričom po prevode časti svojho obchodného podielu na iné subjekty v spoločnosti uhradil časť daňového nedoplatku vo výške 93.000,- eur, následne síce odkúpil obchodný podiel od svojho spoločníka, no došlo k strate obchodných partnerov, pričom dokazovaním nebola vyvrátená obhajoba obžalovaného, že následne už nebolo v jeho možnostiach uhradiť daňový nedoplatok.

Obžalovaný za obdobie od júna 2012 do februára 2013 podľa znaleckého posudku č. 3/14 odviezol na DPH sumu 93.000,- eur. Treba však poukázať na okolnosť prípadu, že obžalovaný neodviezol za uvedené obdobie výrazne vyššiu sumu DPH, a to, podľa toho istého znaleckého posudku sumu 252.160,56 eur, a to napriek tomu, že jeho obchodná spoločnosť takéto finančné prostriedky mala. Podľa záverov znaleckého posudku Expertízneho a edukačného inštitútu z odboru ekonómia a manažment, výbery z účtu firmy predchádzajúcim spoločníkom obžalovaného boli zohľadnené a nijako neovplyvnili závery znaleckého posudku. V prípade, že by výbery neboli realizované, boli by zostatky finančných prostriedkov firmy ešte vyššie a teda firma by ešte viac bola schopná odvieť alebo zaplatiť príslušnú daň.

Oproti tomu treba poukázať na skutočnosť, že obžalovaný spáchal skutky v mesiacoch máj 2012 až január 2013 a daňový úrad oznámil výsledok daňovej kontroly Okresnému riaditeľstvu PZ Poprad už dňa 25.03.2013. Príslušný policajný orgán začal trestné stíhanie dňa 24.04.2013 za situácie, že už vtedy bolo zjavné, že obžalovaný je ako konateľ kontrolovaného subjektu dôvodne podozrivým zo spáchania predmetnej trestnej činnosti a toto podozrenie bolo posilnené znaleckým posudkom zo dňa 21.02.2014, ktorý potvrdzoval opodstatnenosť záverov daňovej kontroly. Obvinenie však bolo obžalovanému vznesené až dňa 12.12.2016 a obžaloba bola dokonca podaná až dňa 16.01.2018. Pritom obžalovaný sa k spáchaniu trestnej činnosti priznával. Za takých okolností nemožno považovať za primeranú dĺžku prípravného konania. Orgány činné v trestnom konaní trestným stíhaním vo veci nerešpektovali ustanovenie § 206 Tr. poriadku, podľa ktorého, policajt bez meškania vydá uznesenie o vznesení obvinenia. Pritom pred súdom nebolo potrebné vykonávať dokazovanie o vine. Prijatie

vyhlásenia obžalovaného o vine zjednodušenú dôkaznú situáciu len potvrdilo. Od začatia trestného stíhania do vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku krajského súdu po dovolacom konaní, ubehla doba, bez 2 mesiacov, 7 rokov.

Trestné stíhanie pri skutku s jednoduchšou dôkaznou situáciou presahujúce 6 rokov, už neprimeraným spôsobom presahuje kritériá spravodlivého súdneho konania v primeranej lehote v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru, čo zodpovedá nielen viacerým rozhodnutiam Najvyššieho súdu (6Tdo/12/2015, 6Tdo/19/2018), ale je súladné aj s judikatúrou ESĽP (rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva z 2. februára 2009 vo veci Ojulić proti Chorvátsku, č. sťažnosti 22330/05). Vyššie uvádzaný prístup obžalovaného počas celého trestného konania, v ktorom vlastne išlo len o rozdielne názory na rozhodnutie o treste, odôvodňuje potrebu primeraného skrátenia vymedzenej lehoty. V súlade s právnym názorom vysloveným dovolacím súdom treba uzavrieť, že tým bolo zasiahnuté aj do práva obžalovaného na účinnú a včasnú obhajobu, pretože bez vznesenia obvinenia nemohol do trestného stíhania vo veci vôbec zasahovať, čo narušilo zásady spravodlivého procesu a je opodstatnené konštatovať porušenie primeranej dĺžky konania.

Osobitnou okolnosťou prípadu, podporujúcou opodstatnenosť mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona v tejto právne a skutkovo nie zložitej veci, predstavuje aj dĺžka konania, ktorá nebola zavinená postojom obvineného, práve naopak (k procesnej legitímácii tohto postupu viď R 10/2011).

Z uvedeného vyplýva právny dôvod pre postup podľa § 39 Tr. zákona. Tento záver je doplnený skutočnosťou, že v osobe obžalovaného išlo o bezúhonnú osobu, ktorá nielen pred, ale aj po spáchaní trestnej činnosti viedla riadny život a predmetná trestná činnosť sa javí byť výnimočným vybočením z týchto medzí, čo obžalovaný potvrdil aj tým, že počas trestného konania vrátane súdneho konania sa priznal a ešte v prípravnom konaní čiastočne, no nezanedbateľne, dĺžnú daň uhradil. Na druhej strane je ale zjavné, že vo výraznej časti svoj dlh počas trestného konania voči štátu neuhradil. Vzhľadom na tento stav, odvolací súd nevzhladol dôvod pre priznanie poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písm. k) Tr. zákona. Rovnako odvolací súd priznanie a prejavenu ľútosť páchatel'a považoval len za poľahčujúcu okolnosť tak, ako ju zvýraznil súd okresný a v súlade s § 38 ods. 1 Tr. zákona teda nepovažoval také správanie sa obžalovaného aj za poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. n) Tr. zákona.

Odvolací súd v súlade s uvedeným, súc viazaný právnym názorom dovolacieho súdu vysloveným v odôvodnení rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Tdo/31/2019 zo dňa 31.07.2019, po zistení dvoch poľahčujúcich okolností, a to podľa § 36 písm. l) Tr. zákona, že sa obžalovaný k trestnej činnosti priznal a trestný čin úprimne oľutoval a podľa § 36 písm. j) Tr. zákona, že obžalovaný viedol pre spáchaním trestného činu riadny život a jednej priťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písm. h) Tr. zákona, že spáchal viac trestných činov v spojení s tým, že po jej spáchaní nebolo zistené, že by obžalovaný nevedel riadny život, dospel k záveru, že napadnutým rozsudkom uložený trest je trestom primeraným a zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1 až 4 Tr. zákona. Preto odvolací súd podané odvolanie ako nedôvodné zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.